

Оу таково време да помогнатъ.

Евфиміанъ за това нареди

Вѣрны слуги, и ги испроводи

Да по всички градове и страны,

Митыри, и дални пустыни.

Испытвватъ, еда го намератъ,

Родителска сердца шевелатъ.

Отидоха слуги по вси страны,

Испытвахъ по мѣста различни:

Но никакъ не можъ да чѣатъ;

Нитѣ негде да го разумѣатъ,

Нѣкой ѿ нихъ и въ бѣдѣхъ доидоха,

За ялѣзіа и тамъ пытаха:

Но нѣкой се такъ не надыше,

Ни за него нѣкой помыслеше,

Какъ ще токъ да самъ себе смири,

И шевелѣ толь раздранны дреци,

И ѿ толко господство и слава,

Да возлюбѣ нищета такова.

Ватѣ слуги коги го видѣха,

Да познаатъ никакъ не можахъ.

Защо вѣше лице си изгубилъ

Ѿ мѣтка, и постъ се изгубилъ.

Видѣха го толко оубога,

И милость мѣ показъха многа.

Но не можъ нитѣ да познаатъ

Какъ ѣ той самъ когѣ они тѣжатъ:

Ялѣзіи со сердце оумноисе,